

פרק שלישי; דפים ט – י

טו. מה דין קרבן חטא בכהן משיח ובנשיה, באופנים דלהלן?

א. חטאו ואח"כ עברו מגדולתם.

ב. עברו מגדולתם ואח"כ חטאו.

ג. חטאו עד שלא נתמנו, ואח"כ נתמנו.

ד. נשיא שנצטרע וחטא.

א. כהן משיח ונשיה שהטאו ואחר כך עברו מגדולתם – כהן משיח מביא פר והנשיה מביא שער.
לרב שמעון, נשיא שנודע לו על חטאו לאחר שעבר – פטור, שציריך חטא וידעה בחוב
[משא"ב כהן משיח, ולא אפילו חטא לאחר שעבר מביא פר] (רש"י, תורא"ש). ויש חולקים (על
ירושלמי; רש"ש).

ב. עברו מגדולתם ואחר כך החטאו; כהן משיח מביא פר (והקריב על חטאונו... – מלמד שבביא חטאונו
משועבר). והנשיה מביא כשהיא או שעירה כהדיות (אשר נשיא יחטא – כשהוא נשיה).

ג. חטאו עד שלא נתמנו ונתמנו – הרי אלו כהדיות. ולרבי שמעון, אם נודע להם משנתmeno – פטורים,
שלדעתנו צריך חטא וידעה בחוב אחד.

חטא בשמיית קול בשוגג כשהוא הדiot, ונתמנה לנשיה ונודע לו – נראה שלריה"ג פטור,
משמעות נתמנה דינו למצו של פטור [וכמו שאמרו 'اشתני דינה – אשתני קטל'א' הכי
נמי בקרבן], ואילו לרב עקיבא חייב, כי לשיטתו אין פטור בעצם מקרבן אלא מפני שאיןו
מעיד כשהוא נשיה. [בבזה מובאים דברי הרמב"ם שבמוקם אחד כתוב שהמלך מביא קרבן על
שבועות העדות (שננות י') ובמוקם אחר פסק (שבועות י') שאין במלך חוב קרבן זה – כי אמנם
בעודו מלך אינו מתחייב, אבל הלא שיק שיחטא כשהוא הדiot, ואו חייב בקרבן גם לאחר
שנתmeno] (עפ"י אבי עורי מלכים ג.ז. עוד בישוב פסקי הרמב"ם ע' בספר דבר אברהם ח"ב לב, ד-י').

ד. נשיא שנצטרע וחטא – הרי הוא כהדיות, מפני שעבר מנשיאותו.
לדברי רבי יוסי הגלילי (כפרש"י), שהנשיה פטור מקרבן עליה ויורדת, אפילו חטא שנצטרע אינו מביא רב
נחמן בר יצחק).

א. יש מפרשים שאף לריה"ג מביא, שהרי כתע אין בידו ליקח ממון מהעם והרי יכול לבוא לידי
ענויות (עפ"י הרמ"ה, מובה בתורה"ש).

ב. הרש"ש הבין בדברי רשי" שلدרכי יוסי הגליל, נשיא שנצטרע וחטא – מביא שער ואינו
כהדיות (ופקפק על קר').

דף י

י. א. נגעי אונסין – האם הם מטמאים?

ב. נגעים שנוצרו לפני הדיבור, וכן זיבות שלפני הדיבור – האם היו מטמאים לאחר הדיבור?